

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **V., spol. s r. o., N.**, IČO: X., proti povinnému: **T.T., K.V.**, IČO: X., **o vymoženie pohľadávky vo výške 165,97 eur s príslušenstvom a trov exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 5141/2001, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 01. augusta 2011 č. k. Er 5141/2001-12 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 16. mája 2012 č. k. 16CoE 20/2012-27, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Košice II z 01. augusta 2011 č. k. Er 5141/2001-12 vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 16. mája 2012 č. k. 16CoE 20/2012-27 **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia **v r a c i a** Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II uznesením z 01. augusta 2011, č. k. Er 5141/2001-12 exekúciu zastavil a zároveň súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že povinný bol počas konania ex offo vymazaný z obchodného registra, čím stratil spôsobilosť mať práva a povinnosti, a preto súd nemohol povinného zaviazať na náhradu trov exekúcie. K úhrade trov exekúcie nemohol zaviazať ani oprávneného v zmysle § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok), pretože nezavinil zastavenie exekúcie a ani v zmysle § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, keďže exekúcia nebola zastavená na základe § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, ale z dôvodu straty spôsobilosti byť účastníkom konania na strane povinného.

Krajský súd v Košiciach, na odvolanie súdneho exekútora, uznesením zo 16. mája 2012, č. k. 16CoE 20/2012-27 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade

trov exekúcie potvrdil a účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že strata spôsobilosti povinného viedla k neprípustnosti exekúcie a následne aj k jej zastaveniu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku. Dodal, že oprávnený nemohol v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie predpokladať ani pri náležitej starostlivosti, že povinný bude o niekoľko rokov vymazaný z obchodného registra bez právneho nástupcu. Podľa názoru odvolacieho súdu, súdny exekútor musí pri svojej monopolnej činnosti, ktorá má charakter podnikateľskej činnosti, znášať aj primerané riziko spočívajúce v prípadnom neuhradení trov exekúcie.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 06. júna 2012.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len generálny prokurátor) na podnet súdneho exekútora podal mimoriadne dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu ako i prvostupňového súdu v časti výroku o náhrade trov exekučného konania podľa § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p. Navrhol obe rozhodnutia v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Mimoriadne dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi. Uviedol, že v prejednávanej veci bolo šetrením súdu zistené, že povinný bol 8. marca 2006 vymazaný z obchodného registra na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 22. marca 2005, č. k. 5K 3/03, ktorým bol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka T. a. s. K. pre nedostatok majetku zamietnutý, v dôsledku čoho stratil aj spôsobilosť na právne úkony. Exekučné konanie v predmetnej veci malo byť za týchto skutkových okolností zastavené výlučne z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku a nie preto, že je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Súdy oboch stupňov nevenovali dostatočnú pozornosť tomu, z akého dôvodu došlo ex offio k výmazu povinného z obchodného registra, pričom táto skutočnosť bola rozhodujúca pre určenie dôvodu zastavenia exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku a pre následné rozhodnutie o trovách exekúcie. Aplikácia ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku ako dôvodu zastavenia exekúcie bola v danom prípade vecne nesprávna. S poukazom na ustanovenie § 203 ods. 2 Exekučného poriadku (ktoré malo byť v danom prípade aplikované) mala byť oprávnenému správne uložená povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.

Oprávnený ani súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.) na základe podnetu súdneho exekútora (§ 243e ods. 1 a 2 O. s. p.), a že je prípustné (§ 243f ods. 2 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza (a táto skutočnosť vyplýva aj z obsahu mimoriadneho dovolania), že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Náklady podľa § 196 uhrádza povinný (§ 197 ods. 1 Exekučného poriadku).

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie

pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku).

Exekučný poriadok pripúšťa výnimky zo zásady, podľa ktorej trovy exekúcie uhrádza povinný (§ 197 ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený spravidla znáša trovy exekúcie podľa princípu zavinenia a princípu voľnej úvahy súdu. Okrem toho, oprávnený musí uhradiť trovy exekúcie, aj keď zastavenie exekúcie nezavinil a nemohol ho predvídať, ak k zastaveniu došlo z dôvodu, že majetok povinného nestačil ani na úhradu trov exekúcie.

S dôvodom, vytýkaným napadnutým rozhodnutiam generálnym prokurátorom, treba súhlasiť, pretože súdy nižších stupňov nevenovali pozornosť tomu, z akého dôvodu došlo ex offo k výmazu povinného z obchodného registra, ktorá skutočnosť má dopad na dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku a následne aj na rozhodnutie o trovách exekúcie. Ak totiž dôvod zastavenia exekúcie spočíva v dôvode uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o trovách exekúcie treba rozhodnúť podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorom prípade musí uhradiť trovy exekúcie oprávnený.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že v prípade, ak povinný bol vymazaný z obchodného registra na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 22. marca 2005, č. k. 5K 3/03, ktorým bol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka (povinného) pre nedostatok majetku zamietnutý, prichádza do úvahy zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a nie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku z dôvodu existencie iného dôvodu, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať.

Právne závery súdov nižších stupňov, ktorými ustálili dôvod zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, treba považovať bez zohľadnenia dôvodov, pre ktoré došlo k výmazu povinného z obchodného registra, za vecne nesprávne a predčasné. Z toho istého dôvodu je predčasné (a teda aj vecne nesprávne) aj ich rozhodnutie o trovách exekúcie. Rovnaký právny záver prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky aj vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 4 MCdo 14/2006, sp. zn. 3 MCdo 10/2011 .

Keďže súdy nižších stupňov založili svoje rozhodnutia na právnych záveroch, ktoré nepovažuje dovolací súd za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie súdu

prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p. v spojitosti s § 243i ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2013

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Monika Poliačiková